

Kvinnen som rørte ved Jesu kappe (Mark 5,25-34)

Hvorfor er Jesus så ivrig på å finne ut hvem som berørte ham? Han er så opptatt av dette at han ignorerer disiplenes nokså fornuftige kommentar. Et langt øyeblikk står han og ser etter kvinnen og gir seg ikke før hun kommer frem.

Blødningene gjorde henne seremonielt uren. Hun skulle ha varslet folkemengden og ikke kommet borti noen. Og ved å ta på Jesus ville han også blitt uren, hadde han ikke vært den han var. Men Jesus er ikke ute etter å ta henne for dette. Han kjente at noe skjedde, så han visste at kvinnen hadde blitt helbredet. Og hun ble helbredet fordi hun hadde tro. Det var troen hennes som fikk henne til å handle på det hun hadde hørt om Jesus, og det var denne troen som gjorde at hun ble helbredet.

For Jesus var det ikke nok at det hadde skjedd et mirakel og at kvinnen hadde blitt helbredet. Han ville gjøre det klart for alle at det ikke var berøringen som helbredet henne, men troen hennes. Han ville ikke la overtro eller magi ta æren for dette underet. Kvinnen handlet i tro ut fra det hun hadde hørt om Jesus, men uten å forstå den fulle betydningen av troen sin. Jesus ville fortelle henne og alle andre hvor viktig troen var.

Det å møte personen det gjaldt, var også minst like viktig som miraklet for Jesus. Spesielt for denne kvinnen var det kanskje like stort å bli sett som å bli helbredet, ettersom hun hadde vært et sosialt utskudd i 12 år. Fordi Jesus tok seg tid til å finne henne i mengden, ble hun offentlig ønsket velkommen inn i Guds familie.

Vår tro og vår relasjon med Jesus er viktigere enn helbredelser. Vi har som kvinnen handlet på det vi har hørt om Jesus og i tro kommet til ham. Det å være en disippel handler ikke om å få våre behov dekket, men om å kjenne Jesus, være kjent av ham og følge ham.